

TEZA:

Obwiniony radca prawny nie był zwolniony z ponoszenia kosztów postępowania, w tym z kosztów postępowania przed instancją odwoławczą. Wyższy Sąd Dyscyplinarny utrzymując w mocy skazujące orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego prawidłowo ustalił koszty postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w oparciu o art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych, obciążając nimi obwinionego.

WO-123/22

POSTANOWIENIE**z dnia 24 kwietnia 2023 r.****Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie
w składzie:**

Przewodniczący: SWSD Leszek Korczak /sprawozdawca/
Sędziowie: SWSD Katarzyna Drożdż- Najbor
SWSD Dariusz Smejda

Protokolant: Piotr Ciepiński

w sprawie aplikanta radcowskiego R.M.

na posiedzeniu w dniu 24 kwietnia 2023 r.

w przedmiocie zażalenia na pkt 2 orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych z dnia 19 stycznia 2023 r. sygn. akt (WO 123/22) obciążający obwinionego kosztami postępowania przez Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 2500 zł.

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie.

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 19 stycznia 2023 r. Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie oraz w pkt 2 obciążył obwinionego kosztami

postępowania przez Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 2500 (dwa tysiące pięćset) zł. Na powyższe orzeczenie zażalenie wniósł obwiniony określając, że wnosi zażalenie na postanowienie w przedmiocie zasądzenia od niego kosztów procesu. W uzasadnieniu złożonego wniosku obwiniony wskazuje, że jest osobą niepełnosprawną a pomimo tego WSD wydał niedorzeczne i pozbawione realizmu postanowienie. W dalszej części zażalenia wskazuje, że jest osobą nieporadną życiowo nie ma środków do życia oraz, że był wielokrotnie zwalniany przez sądy powszechne z ponoszenia kosztów sądowych.

Zażalenie Obwinionego nie zasługuje na uwzględnienie.

Po pierwsze obwiniony złożył zażalenie na postanowienie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego a kosztami został obciążony w pkt 2 orzeczenia WSD – tym nie mniej zakres i przedmiot zaskarżenia nie budzą wątpliwości nie stanowią przeszkody do rozpoznania środka odwoławczego.

Obwiniony w przedmiotowym postępowaniu nie był zwolniony z ponoszenia kosztów postępowania w tym z kosztów postępowania przed II instancją. Wyższy Sąd Dyscyplinarny utrzymując orzeczenie OSD w mocy prawidłowo ustalił koszty postępowania odwoławczego przed WSD w oparciu o art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych, obciążając nimi obwinionego z uwagi na jego ukaranie w postępowaniu dyscyplinarnym oraz utrzymanie orzeczenia skazującego. Wysokość kosztów postępowania określono w granicach określonych w § 1 ust. 1 pkt 2 w związku z § 1 ust. 2 Uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.

Odnosząc się do argumentów podniesionych w zażaleniu to obwiniony w żaden sposób nie wykazał w nim na swojej sytuacji materialnej ani też nie przywołał orzeczeń sądów powszechnych na podstawie, których był zwolniony z ponoszenia kosztów procesu.

W związku z powyższym wobec okoliczności, że obwiniony nie był zwolniony z ponoszenia kosztów procesu a został ukarany przez sąd I instancji i kara ta została utrzymana w mocy przez sąd II instancji mając na względzie wynik sprawy działając podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych orzeczono jak w sentencji postanowienia.

